

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	20
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	26
UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ.....	27
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	28

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 51/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wskazana w art. 691 § 1 k.c. przesłanka faktycznego wspólnego pożycia, rozumiana jako więź łącząca dwie osoby pozostające w takich relacjach jak małżonkowie, dotyczy także osób pozostających w nieformalnych związkach partnerskich z osobami tej samej płci?"

III CZP 52/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy przepis art. 703 zd. 2 k.c. ma charakter bezwzględnie obowiązujący?"

III CZP 53/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"1. Czy wierzytelność określona w sądowym tytule wykonawczym zabezpieczona w pełnym zakresie hipoteką przymusową wpisaną w księdze wieczystej przed dniem 20 lutego 2011 r. może być także zabezpieczona hipoteką przymusową na podstawie wniosku złożonego po dniu 19 lutego 2011 r.?"

a w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie:

2. Czy w takim wypadku maksymalna suma hipoteki powinna być pomniejszona o dotychczasową wysokość zabezpieczenia hipotecznego?"

III CZP 54/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w razie niepobrania przez komornika zaliczki na wynagrodzenie za dozór zajętych ruchomości, przyznanego dozorczy w postępowaniu egzekucyjnym postanowieniami sądu i komornika, nie określającymi podmiotu zobowiązanego do wypłaty wynagrodzenia, dozorca jest uprawniony do dochodzenia w odrębnym postępowaniu zapłaty tego wynagrodzenia od wierzyciela?"

w przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

Z jaką chwilą roszczenie dozorczy do wierzyciela o wypłatę wynagrodzenia za dozór staje się wymagalne i w jakim terminie dochodzi do jego przedawnienia oraz czy postanowienie ustalające wynagrodzenie dozorczy przerywa bieg przedawnienia tego roszczenia?"

III CZP 55/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w przypadku nieuwzględnienia w całości wniosków, o których mowa w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.), Zarząd Spółdzielni ma obowiązek podjęcia osta-

tecznej uchwały w pierwotnie proponowanej treści i czy podlega ona zaskarżeniu; czy też w takiej sytuacji uchwała, o której mowa w art. 42 ust. 2 tej ustawy, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia wyłożenia do wglądu jej projektu?"

III CZP 56/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy podlegają odrzuceniu zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty z powodu nieuiszczenia bez wezwania części należnej opłaty od zarzutów po częściowym oddaleniu wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych, jeśli pismo stanowiące zarzuty złożył pełnomocnik będący radcą prawnym, a wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zawarty został w zarzutach?"

III CZP 57/12

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"1. Czy podwyższenie kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dokonane na podstawie art. 257 § 1 k.s.h., czyli bez zmiany umowy spółki, może dotyczyć tylko utworzenia nowych udziałów?"

2. Czy udziały w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podwyższonym na podstawie art. 257 § 1 k.s.h., muszą objąć wszyscy dotychczasowi wspólnicy w stosunku określonym w art. 257 § 3 k.s.h., czy też prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników może być wyłączone uchwałą o pod-

wyższeniu kapitału zakładowego, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej?"

III CZP 58/12

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy akt stanu cywilnego sporządzony za granicą, także wówczas, gdy nie został wpisany do polskich ksiąg stanu cywilnego (art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego – Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1264) stanowi wyłączny dowód zdarzeń w nim stwierdzonych?"

III CZP 59/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy uregulowanie zawarte w art. 130² § 2 k.p.c. należy interpretować ściśle – zgodnie z jego literalnym brzmieniem – jedynie do przypadku biegu tygodniowego terminu do wniesienia opłaty sądowej od dnia doręczenia zarządzenia o zwrocie pozwu, czy możliwość uiszczenia tej opłaty zachodzi również po uprawomocnieniu się tego zarządzenia w razie oddalenia wywiezionego na nie zażalenia?"

III CZP 60/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w myśl przepisu art. 33 pkt 8 k.r.o. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie

ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1691) wierzytelność o wypłatę świadczenia emerytalno-rentowego stanowi majątek odrębny małżonka dłużnika, przeciwko któremu wierzyciel uzyskał tytuł wykonawczy z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku wspólnego?

w przypadku odpowiedzi twierdzącej

2. Czy możliwe jest, po przedstawieniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego wystawionego także przeciwko małżonkowi dłużnika, zajęcie świadczenia emerytalno-rentowego małżonka dłużnika, którego odpowiedzialność ograniczona jest do majątku wspólnego?”

III CZP 61/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy zakładowi ubezpieczeń przysługuje w oparciu o przepisy art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152) w zw. z art. 922 § 1 k.c. prawo dochodzenia od następców prawnych posiadacza pojazdu mechanicznego zwrotu wypłaconego przez ten zakład z tytułu ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania, jeżeli kierujący posiadacz pojazdu wyrządził szkodę w stanie po użyciu alkoholu i zmarł przed wypłatą odszkodowania przez zakład ubezpieczeń?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 72/11 – z dnia 5 czerwca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Dziecka

Porozumienie małżonków o sposobie utrzymywania kontaktów z dzieckiem po rozwodzie nie zwalnia sądu z obowiązku orzeczenia o tych kontaktach w wyroku rozwodowym (art. 58 § 1 k.r.o.).

III CZP 22/12 – z dnia 6 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

W postępowaniu o wpis w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego danych wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, posiadających samodzielnie lub łącznie z innymi co najmniej 10% kapitału zakładowego (art. 38 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1184 ze zm.), sąd rejestrowy może żądać przedstawienia umowy, na podstawie której nastąpiło przeniesienie w tej spółce udziału lub jego części (art. 180 k.s.h.).

III CZP 23/12 – z dnia 6 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych dotyczącej wyłącznie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego pobiera się piątą część opłaty stosunkowej wartości przedmiotu zaskarżenia.

III CZP 24/12 – z dnia 6 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

Dopuszczalna jest droga sądowa w sprawach o zwrot nienależnych opłat za wydanie karty pojazdu, pobranych na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu (Dz. U. Nr 137, poz. 1310) przed wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.).

III CZP 25/12 – z dnia 6 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu

Zarząd wspólnoty mieszkaniowej może dochodzić od osoby trzeciej wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z części nieruchomości będącej we współużytkowaniu wieczystym właścicieli lokali.

III CZP 26/12 – z dnia 6 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku:

„Czy faktyczny zarządca nieruchomości, który zawarł umowę najmu lokalu i na rzecz którego Sąd w wyroku eksmisyjnym nakazał wydanie lokalu przez byłego lokatora z ustaleniem po jego stronie prawa do lokalu socjalnego posiada legitymację do dochodzenia odszkodowania na podstawie art. 417 k.c. w zw. z art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 85/11 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych:

"Czy w świetle art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c. poszkodowany może żądać od ubezpieczyciela w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ustalenia wysokości odszkodowania za szkodę w pojeździe według cen części oryginalnych bezpośrednio pochodzących od producenta pojazdu w sytuacji, gdy uszkodzeniu uległy tego rodzaju części i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 28/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Osoby niebiorące udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji z naruszeniem prawa określonym w art. 156 § 1 k.p.a. są również uprawnione do dochodzenia odszkodowania na podstawie art. 160 § 1 k.p.a.

III CZP 29/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Przy ustalaniu zachowku nie uwzględnia się wartości gospodarstwa rolnego przekazanego przez spadkodawcę następcy na podstawie umowy przewidzianej w art. 59 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i

członków ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 ze zm.).

III CZP 31/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

"I. Czy w sytuacji, gdy ustawa nie przewiduje stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem decyzji administracyjnej jako przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 417¹ § 2 k.c., odszkodowania z powodu wydania decyzji opartej na akcie prawnym, którego we właściwym postępowaniu stwierdzono nieważność, można żądać na innej podstawie, w szczególności więc, czy w sytuacji takiej będzie miał zastosowanie art. 417¹ § 1 k.c., czy też ogólna reguła odpowiedzialności przewidziana w art. 417 k.c.?"

II. Czy jest decyzją wydaną bez podstawy prawnej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. decyzja administracyjna wydana na podstawie aktu normatywnego, którego nieważność stwierdzono po wydaniu tej decyzji?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 35/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

W sprawie o roszczenie pieniężne zaskarżenie apelacją braku rozłożenia na raty wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi wskazana przez skarżącego kwota, określająca wartość jego naruszonego interesu prawnego.

III CZP 36/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

"Czy w obecnym stanie prawnym – po wejściu w życie przepisów art. 305¹ – 305⁴ k.c. – aktualnym pozostaje stanowisko o istnieniu roszczenia z § 2 art. 231 k.c. dla właściciela gruntu, na którym posadowiona jest linia energetyczna, rozumiana jako inne urządzenie wzniesione przez nieuprawniony podmiot?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 37/12 – z dnia 21 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

"W jaki sposób, osoby o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2003 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 31, poz. 266 z 2005 r.) odpowiadają wobec właściciela za zapłatę odszkodowania normowanego w ust. 1 i 3 tego artykułu?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 88/11 – z dnia 29 czerwca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Przepis art. 38 ust. 3 (pierwotnie art. 39 ust. 3) ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (tekst jedn.: Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 ze zm.) nie miał zastosowania do spadkobierców osób wymienionych w tym przepisie.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 109/11 – wyrok z dnia 8 marca 2012 r.

Ochrona dóbr osobistych osoby uczestniczącej w wymianie poglądów na forum internetowym nie jest wyłączona, jeżeli kierowane przeciwko niej wypowiedzi nie mieszczą się w dopuszczalnej formule dyskusji.

III CSK 219/11 – wyrok z dnia 8 marca 2012 r.

Skarb Państwa może odpowiadać na podstawie art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną inwestorowi budowlanemu wykonaniem natychmiast wykonalnego postanowienia administracyjnego wstrzymującego wykonanie decyzji o zatwierdzeniu projektu i zezwoleniu budowlanym (art. 143 i 159 k.p.a.), jeżeli w wyniku wniesienia zażalenia zostało ono uchylone jako bezpodstawne i nie doszło ostatecznie do stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej o zatwierdzeniu projektu i zezwoleniu budowlanym na podstawie art. 156 k.p.a.

II CSK 252/11 – wyrok z dnia 14 marca 2012 r.

Akcjonariusz ma interes prawny w zaskarżeniu uchwały rady nadzorczej spółki, jeżeli uchwała ta wywiera skutki w sferze jego praw członkowskich (art. 189 k.p.c.).

I CSK 287/11 – wyrok z dnia 15 marca 2012 r.

Przedstawienie dzieła do odbioru nie oznacza jego wydania w rozumieniu art. 643 i 646 k.c.

IV CSK 333/11 – wyrok z dnia 22 marca 2012 r.

Przystąpienie przez użytkownika wieczystego do budowy domu mieszkalnego może oznaczać trwałą zmianę sposobu korzystania z nieruchomości (art. 73 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.), jeżeli z całokształtu okoliczności z dużym prawdopodobieństwem wynika, że wykorzystanie gruntu na cele mieszkaniowe nie ulegnie zmianie.

I CSK 416/11 – wyrok z dnia 13 kwietnia 2012 r.

Sprzeczność wyroku sądu polubownego z innym wyrokiem sądu polubownego, uznanym przez sąd państwowy, może stanowić naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

IV CSK 406/11 – wyrok z dnia 19 kwietnia 2012 r.

Odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę spowodowaną wydaniem przez organ władzy publicznej niezgodnej z prawem decyzji (art. 417 § 1 k.c.) nie jest uzależniona od rażącego naruszenia prawa.

IV CSK 459/11 – wyrok z dnia 19 kwietnia 2012 r.

Legitymacja do wytoczenia powództwa o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa (art. 78 § 1 k.r.o.) przysługuje także

mężczyźnie, który uznał ojcostwo wiedząc, że nie jest biologicznym ojcem dziecka.

V CSK 207/11 – wyrok z dnia 27 kwietnia 2012 r.

W postępowaniu wszczętym na podstawie art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154 ze zm.) przepis art. 321 § 1 k.p.c. nie ma zastosowania.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 12/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy przestępstwo z art. 196 k.k. można popełnić jedynie działając w zamiarze bezpośrednim, czy także działając w zamiarze ewentualnym?"

I KZP 13/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle treści art. 77 § 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z dnia 12 września 2001 r., w brzmieniu obowiązującym po 28 marca 2012 r.) uprawione jest delegowanie sędziego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego, do orzekania, w tym samym czasie, w więcej niż w jednym sądzie równoległym lub niższym na obszarze apelacji i czy w razie uznania nieprawidłowości takiej praktyki, skutkiem jest nieważność całej delegacji?

Czy w świetle treści art. 77 § 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z dnia 12 września 2001 r., w brzmieniu obowiązującym po 28 marca 2012 r.), delegowanie sędziego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego, do orzekania w sądzie równoległym lub niższym, na okres 6 miesięcy, obejmujące orzekanie w zakresie ograniczonym wyłącznie do kilku kategorii

spraw – ale tylko w soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy, a także w miarę potrzeby w dni kolejne, celem kontynuowania toczących się postępowań w tych sprawach – spełnia ustawowe kryterium «nieprzerwanego okresu delegacji» o jakim mowa w powołanym przepisie, a w razie gdyby nie spełniało, to czy skutkiem tego jest nieważność całej delegacji?”

I KZP 14/12

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osobie podejrzanej, o której mowa w art. 247 § 1 k.p.k. przysługuje zażalenie do sądu na zarządzenie prokuratora o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu w sytuacji, gdy do faktycznego zatrzymania osoby nie doszło, a co za tym idzie, czy sformułowanie przepisu art. 247 § 2 k.p.k.: «Do zatrzymania, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio art. 246», odnosi się do uprawnienia wskazanej osoby do zaskarżenia decyzji procesowej prokuratora, która nie została zrealizowana w drodze faktycznego zatrzymania?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 3/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy możliwość skorzystania z instytucji czynnego żalu określonej w art. 16a k.k.s. jest wyłączona po ujawnieniu czynu i wszczęciu wobec sprawcy postępowania karnego skarbowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 4/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Przewidziany w art. 38 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 ze zm.) tryb wykonania środka karnego przepadku zwierzęcia odnosi się do każdego orzeczenia takiego środka karnego, bez względu na podstawę jego zastosowania, jeżeli ustawa penalizująca czyn, za który przewiduje się taki przepadek wyraźnie wskazuje, że dotyczy on zwierzęcia, chyba że zakłada ona jednocześnie inny tryb jego wykonania albo równie wyraźnie przyjmuje, że jest to jednak przepadek „rzeczy”. Ponieważ ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (tekst jedn.: Dz. U. 2005 r. Nr 127, poz. 1066 ze zm.) nie przewiduje powyższych wyłączeń, przepadek psa rasy chart lub mieszańca tej rasy, orzeczony w ramach skazania za przestępstwo określone w tej ustawie, podlega wykonaniu na zasadach wskazanych w ustawie o ochronie zwierząt.

I KZP 5/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Zawarte w art. 115 § 10 k.k. sformułowanie „w czasie orzekania w pierwszej instancji” dotyczy czasu orzekania w tej instancji po raz pierwszy w sprawie. Sprawca, który w tym czasie był młodocianym w rozumieniu art. 115 § 10 k.k. zachowuje ten status do zakończenia postępowania prawomocnym orzeczeniem.

I KZP 6/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej:

„1. Czy reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie na gruncie art. 8 § 1 k.k.s.,

2. O ile słuszne jest stosowanie reguł wyłączenia wielości ocen, czy art. 76 k.k.s. jest *lex specialis* do art. 286 § 1 k.k.,

3. O ile stosowanie reguł wyłączenia wielości ocen na gruncie art. 8 § 1 k.k.s. nie jest zasadne, czy przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. pozostaje w zbiegu idealnym z przestępstwem z art. 286 § 1 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 7/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy prokurator, w odniesieniu do czynów, które według zarzutów miał popełnić w czasie sprawowania swojego urzędu, zachowuje immunitet określony w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. 2011 r. Nr 270, poz. 1599) także wtedy, kiedy kwestia pociągnięcia go za nie do odpowiedzialności karnej aktualizuje się dopiero po zakończeniu

sprawowania przez niego urzędu, nawet gdy nie korzysta ze statusu prokuratora w stanie spoczynku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 8/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Do znamion przestępstwa określonego w art. 226 § 1 k.k. nie należy publiczne działanie sprawcy.

I KZP 9/12 – z dnia 20 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

Do pojednania małoletniego pokrzywdzonego z jego rodzicem w trybie art. 66 § 3 k.k. uprawniony jest kurator wyznaczony przez sąd opiekuńczy do reprezentowania małoletniego. Na pojednanie to musi zezwolić sąd opiekuńczy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 387/11 – wyrok z dnia 20 stycznia 2012 r.

Z art. 63 § 2 k.p.s.w. wynika, że sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim określonych przez siebie zmian. Wprawdzie, w przepisie tym wspomina się o możliwości sprzeciwu wobec tych zaproponowanych zmian tylko ze strony obwinionego, niemniej, biorąc pod uwagę istotę wniosku o skazanie bez rozprawy, także oskarżyciel publiczny, który jest autorem wniosku, powinien wyrazić w tej materii swoje zdanie lub przynajmniej powinno się umożliwić mu przedstawienie stanowiska. Sprzeciw oskarżyciela wobec zaproponowanych przez sąd zmian, o których mowa w art. 63 § 2 k.p.s.w., powoduje, że albo sąd odstąpi od określonych wcześniej przez siebie zmian we wniosku i uwzględni go w wersji pierwotnej albo uzna, że brak podstaw do uwzględnienia wniosku i na podstawie art. 63 § 5 k.p.s.w. sprawa podlegać będzie rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Możliwe jest także określenie nowych propozycji i przedstawienie ich stronom.

II KK 206/11 – wyrok z dnia 25 stycznia 2012 r.

Zaświadczenia wydawane przez lekarzy szpitala przy zakładzie karnym są dowodem na stwierdzenie możliwości stawiennictwa osoby pozbawionej wolności na rozprawę (art. 115 § 4, art. 115a i art. 209 k.k.w.)

II KO 80/11 – wyrok z dnia 2 lutego 2012 r.

Oceny „potrzeby” wznowienia postępowania w związku z rozstrzygnięciem organu międzynarodowego (art. 540 § 3 k.p.k.) dokonywać należy zawsze w realiach konkretnej sprawy i wykluczone jest automatyczne stosowanie tego przepisu w każdej sprawie, w której organ międzynarodowy rozstrzygnie o naruszeniu przez Polskę przepisów prawa międzynarodowego. „Potrzeba” ta może zachodzić wówczas, gdy przedmiot rozstrzygnięcia tego organu dotyczy głównego nurtu procesu.

V KZ 1/12 – postanowienie z dnia 3 lutego 2012 r.

Jeżeli w postępowaniu apelacyjnym oskarżony pozbawiony wolności miał wyznaczonego obrońcę z urzędu, to z chwilą wydania wyroku obrońca nie ma obowiązku podejmowania dalszych czynności procesowych (art. 84 § 2 k.p.k.).

Oskarżony pozbawiony wolności, który nie został doprowadzony na ogłoszenie wyroku, znajduje się w takiej sytuacji, jakby nie miał obrońcy, co powoduje konieczność doręczenia mu wyroku z urzędu (art. 422 § 2 k.p.k.) i otwiera siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia.

V KK 294/11 – wyrok z dnia 8 lutego 2012 r.

Brak oznaczenia w przepisie typizującym czyn zabroniony górnej granicy kary oznacza, że karę tę można orzec do górnej granicy wymiaru danego rodzaju kary.

II KK 201/11 – wyrok z dnia 15 lutego 2012 r.

Prawomocne postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego wydane na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., w którym stwierdzono popełnienie przez oznaczoną osobę czynu o znamionach określonych w ustawie karnej, ale o znikomym stopniu społecznej szkodliwości, stwarza stan rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. również wtedy, gdy przed wydaniem tego postanowienia osobie tej ani nie przedstawiono zarzutów, ani nie przesłuchano jej w charakterze podejrzanego, dopuszczając się obrazy art. 313 k.p.k.

III KK 449/11 – postanowienie z dnia 16 lutego 2012 r.

Cofnąć można wyłącznie środek zaskarżenia, który jest dopuszczalny.

III KO 91/11 – postanowienie z dnia 23 lutego 2012 r.

W kwestii wznowienia sąd orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes sądu lub sąd postanowi inaczej (art. 544 § 3 k.p.k.). W braku takiego zarządzenia albo postanowienia, strony mogą wziąć udział tylko w razie sprawdzenia okoliczności faktycznych (art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k.).

III KK 289/11 – postanowienie z dnia 23 lutego 2012 r.

Sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 123 k.p.k.

III KK 375/11 – wyrok z dnia 23 lutego 2012 r.

Wystawienie dokumentu, o którym mowa w art. 271 § 1 k.k. nie może być utożsamiane wyłącznie z jego sporządzeniem.

Uprawnienie „innej osoby”, o której mowa w art. 271 § 1 k.k., do wystawienia dokumentu powinno stanowić uzupełnienie kompetencji funkcjonariusza publicznego i nie może być utożsamiane z ogólną kompetencją do udziału w obrocie prawnym, a dokument przez tę osobę wystawiony powinien zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości.

V KK 358/11 – wyrok z dnia 2 marca 2012 r.

Grunt rolny, podobnie jak podwórko przydomowe, nie może być uznany za miejsce, gdzie odbywa się ruch lądowy pojazdów, a zatem nie korzysta z ochrony art. 178a § 1 k.k.

III KK 244/11 – postanowienie z dnia 15 marca 2012 r.

W wypadkach określonych w art. 185a § 1 k.p.k., gdy dowodu nie da się trwale przeprowadzić, z uwagi na stan zdrowia świadka – pokrzywdzonego, podstawę oddalenia wniosku dowodowego stanowi art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 5/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy umowa o pracę na czas określony zawierająca klauzulę o możliwości jej wypowiedzenia zawarta przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 01 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035 ze zm.) na okres przekraczający 24 miesiące i tym samym naruszająca jej art. 13 w zw. z art. 35 ust 2 – dotknięta jest nieważnością o jakiej mowa w art.18 ust 2 k.p.,

2) w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie: czy nieważność, o której mowa w punkcie 1 zachodzi tylko wówczas kiedy okres trwania umowy o pracę przekraczający 24 miesiące przypada po dniu wejścia w życie w/w ustawy,

3) w razie pozytywnej odpowiedzi na w/w pytania: czy skutkiem uznania nieważności takiej umowy o pracę jest uznanie jej za umowę o pracę na czas nieokreślony (art. 18 § 2 *in fine* k.p.),

4) w razie negatywnej odpowiedzi na pytanie 1: czy umowa o pracę, o której mowa, może być uznana za nieważną w trybie art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. i na mocy art. 58 § 3 k.c. zastąpiona umową o pracę na czas nieokreślony, a jeżeli tak to od jakiego momentu?”

III UZP 3/12

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie, w której skutkiem ma być zmiana wysokości świadczeń gwarantowanych w systemie ubezpieczeń społecznych, wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.) ustala się wyłącznie na podstawie art. 22 k.p.c., czy także na podstawie art. 19 § 1 k.p.c. w zw. z art. 21 k.p.c.?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 4/12 – z dnia 12 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie

Celowe i niezbędne koszty przejazdu profesjonalnego pełnomocnika strony w celu wzięcia udziału w rozprawie wchodzi w skład kosztów procesu (art. 98 § 1 i 3 k.p.c.)

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/12 – z dnia 5 czerwca 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu:

"Czy przepis art. 306 § 1 zd. 1 *in fine* k.p.k., przyznający uprawnienie do złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa wyłącznie stronom postępowania przygotowawczego wskazanym w art. 299 § 1 k.p.k. w osobach pokrzywdzonego i podejrzanego stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 459 § 3 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k., zgodnie z którym zażalenie przysługuje, obok stron, także osobie, której postanowienie bezpośrednio dotyczy, chyba że ustawa stanowi inaczej, i w ten sposób wyłącza możliwość złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa przez osobę podejrzaną na podstawie art. 306 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy nie stała się podejrzanym w rozumieniu art. 71 § 1 k.p.k., lecz w treści postanowienia o umorzeniu śledztwa w określeniu czynu w rozumieniu art. 322 § 2 k.p.k. wskazano jej imię i nazwisko oraz inne dane o jego osobie w sposób określony w art. 322 § 3 k.p.k.?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WK 2/12 – wyrok z dnia 21 lutego 2012 r.

Ściganie wykroczenia popełnionego przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych następuje wyłącznie na żądanie dowódcy jednostki wojskowej lub kierownika instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę (art. 86a § 1 k.p.s.w.).

WZ 6/12 – postanowienie z dnia 4 kwietnia 2012 r.

W myśl art. 22 § 1 k.k.w. w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 14a noweli z dnia 16 września 2011 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 1431), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., określone osoby mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu, ale już nie w każdym wypadku jak uprzednio, lecz jedynie w wypadku, „gdy ustawa tak stanowi”. Żaden przepis tego Kodeksu nie przewiduje natomiast prawa tych osób do udziału w posiedzeniu sądu wyznaczonym w celu rozpoznania wniosku o umorzenie prawomocnie orzeczonej grzywny, także wtedy, kiedy jego przedmiotem staje się kwestia zawieszenia postępowania wykonawczego w części dotyczącej tej kary, wobec czego aktualnie o takim posiedzeniu ich nie zawiadamia się, nie mówiąc już o wzywaniu skazanego. Zasadą bowiem jest, że również przy wykonywaniu orzeczeń, które stały się wykonalne przed dniem wejścia noweli w życie, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym tą nowelą (art. 10 ust. 1). Wprawdzie nowela przewiduje także wyjątek, stanowiąc, że w sprawach zakończonych prawo-

mocnym orzeczeniem, w których grzywna, należności sądowe lub pieniężna kara porządkowa nie zostały wykonane, do wykonania orzeczenia w tym zakresie stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 10 ust. 2), ale w odniesieniu do grzywny dotyczy to art. 45-52 k.k.w. w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2012 r., a nie samych zasad postępowania przed sądem określonych w Rozdziale IV, Oddziale 2 Kodeksu karnego wykonawczego, a tym zwłaszcza w art. 22 k.k.w.

WK 1/12 – postanowienie z dnia 23 kwietnia 2012 r.

1. Sprawcę przestępstwa samowolnego oddalenia (art. 338 § 1, 2 i 3 k.k.) cechuje nie zamiar uchylenia się od służby wojskowej w ogóle, lecz jedynie zamiar uchylenia się od określonego obowiązku wynikającego z pełnienia tej służby, mianowicie obowiązku bytności w swojej jednostce wojskowej lub w innym wyznaczonym miejscu przebywania w ustalonym czasie.

2. Z treści art. 60 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie czasu służby żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 122, poz. 786) wynika, że poza sytuacjami szczególnymi przewidzianymi w tych przepisach, żołnierz zawodowy ma obowiązek zgłaszać się do pełnienia służby w swojej jednostce wojskowej lub w innym wyznaczonym miejscu i służbę tę pełnić jedynie w ustalonych przez przełożonych przedziałach czasu, w ramach pięciodniowego tygodnia służby, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy, w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od 7³⁰ do 15³⁰. W związku z tym, w takim wypadku, jako samowolną nieobecność żołnierza zawodowego w służbie można traktować wyłącznie

te przedziały czasu, w których on tego obowiązku zaniechał (art. 6 § 1 k.k.).

3. Ze względu na to, że przestępstwo samowolnego oddalenia (art. 338 § 1, 2 i 3 k.k.) jest przestępstwem trwałym, w wypadku popełnienia go przez żołnierza zawodowego dni wolne od służby przerywają okresy utrzymywania stanu jego samowolnej nieobecności w swojej jednostce wojskowej lub w innym wyznaczonym miejscu, podobnie jak w ramach określonego dnia, godziny wolne od służby.